

mærke, der viser, at varen andetsteds har været underkastet en af landbrugsministeren godkendt trikinundersøgelse. Dog kan slagteaffald hidrørende fra svin, der er slagtet i offentlige slagtehuse eller autoriserede eksportslagterier, samt kødvarer, der er tilvirket i de i § 6, stk. 1, omhandlede virksomheder, indføres og forhandles i enhver kommune her i landet uden trikinundersøgelse.

3. Uanset foranstående bestemmelser kan kød, slagteaffald og kødvarer indføres af private, jfr. § 2, stk. 4, d, til disses eget forbrug.

4. Afgift for trikinundersøgelse kan kun kræves for kød af søer, orner — herunder gildede —, der har været benyttet til avl, og svin af slagtet vægt over 100 kg samt for trikinundersøgelse i de i stk. 5 omhandlede tilfælde.

5. Såfremt der måtte optræde tilfælde af trikinose her i landet, kan landbrugsministeren påbyde trikinkontrol i videre omfang end foran angivet. Det samme gælder, såfremt svin holdes under forhold, der må anses for at frembyde særlig fare med hensyn til trikinose.

§ 8.

Almindelige bestemmelser (§§ 8—11).

1. Enhver, der erhvervsmæssigt slagter, tilvirker kødvarer eller har udsalg af kød, slagteaffald, pølser og andre tilberedte kødvarer, skal, forinden virksomheden påbegyndes, gøre skriftlig anmeldelse derom til den pågældende sundhedskommission eller, hvis en sådan ikke findes, til den pågældende politimester og må ikke påbegynde virksomheden, forinden sundhedskommissionens, henholdsvis politimesterens skriftlige godkendelse foreligger.

2. I virksomheder, hvor der erhvervsmæssigt slagtes, forhandles, opbevares eller behandles kød, slagteaffald og kødvarer, må kun indbringes og forefindes kød, slagteaffald og kødvarer, hvis forhandling er tilladt i den pågældende kommune. For slagtelokalers vedkommende undtages dog det ved slagtingen fremkomne kød og slagteaffald. Forsåvidt kommunale kødkontrolregulativer ikke er til hinder derfor, kan dog kød, slagteaffald og kødvarer af ukontrollerede dyr, jfr. § 2, stk. 4, d, indbringes til behandling (f. eks. røgning og frysning) i virksomheder, hvor der ikke forefindes kød, slagteaffald eller kødvarer bestemt til forhandling.

3. I hoteller, beværtninger, pensionater, forsørgelsesanstalter, hospitaler, kostskoler o. lign. må kun anvendes og forefindes kød og slagteaffald, der er ubetinget godkendt til menneskeføde.

4. Enhver, hvem det måtte påhvile at føre tilsyn med de i stk. 2 nævnte virksomheder, har til enhver tid uhindret adgang til at besigtige disse.

5. Ingen, der beskæftiger sig med de i stk. 2 nævnte virksomheder, må afhude eller på anden måde beskæftige sig med behandling af selvdøde dyr eller uden landbrugsministerens samtykke drive virksomhed med selvdøde dyr. Huder af selvdøde dyr må ikke indbringes i de nævnte virksomheder.

§ 9.

1. Det er forbudt at anbringe net (svøb) eller krøs på kødkroppe eller dele heraf.

2. Kød, slagteaffald og kødvarer må ikke udbydes til salg eller overdrages til andre, såfremt varen

a) ved anvendelse på sædvanlig måde kan antages at kunne overføre eller fremkalde sygdom eller medføre forgiftning,

b) er tilvirket eller behandlet af en person, der under tilvirkningen eller behandlingen var eller med grund kunne mistænkes for at være behæftet med en sådan sygdom eller smitte, at varen som følge deraf kan være skadelig at fortære, eller